

Adolf Stachula

WSP Słupsk

UDZIAŁ LOTNICTWA POLSKIEGO W BITWIE WARSZAWSKIEJ W SIERPNIU 1920 R.

Operację warszawską w sierpniu 1920 r. należy traktować jako część składową całości zmagania wojennych o kształt i granicę Polski na ziemiach wschodnich w latach 1918-1920, natomiast samą bitwą warszawską jako konsekwencję bezpośredniego starcia zbrojnego polsko-rosyjskiego, która rozegrała się w 1920 r. Rok 1920 był szczególnym w całokształcie wysiłku zbrojnego Polski w obronie jej niepodległości i bytu narodowego. Wyjątkowo krytyczna sytuacja przypadła na lato tego roku, na którą złożyły się działania odwrotowe, na wszystkich kierunkach frontu polsko-rosyjskiego oraz przygotowanie i przebieg bitwy warszawskiej w sierpniu 1920 r.

We wszystkich działaniach zbrojnych, główny ciężar walki spoczywał na wojskach lądowych. W każdym większych operacjach wojsk lądowych i decydujących fazach wojny na froncie wschodnim uczestniczyło lotnictwo wojskowe.

Od początku powstania sił zbrojnych odrodzonego Wojska Polskiego całością problemów powstałego polskiego lotnictwa wojskowego od 20 grudnia 1918 r. kierowało Dowództwo Wojsk Lotniczych.

Podstawową jednostką organizacyjno-taktyczną była eskadra lotnicza. W toku działań wojennych w 1919 r., zdecydowano się na utworzenie doraźnych większych związków organizacyjnych lotnictwa, jakimi były Grupy Lotnicze. Każda z nich liczyła po 3-4 eskadry lotnicze. Ich skład organizacyjny uzależniony był od ważności działań poszczególnych frontów i kierunków operacyjnych. Wiosną 1919 r. utworzono